

Konc Lorenzutti, Nataša: **Kdo je danes glavni.**

Ilustr. Tanja Komadina. Dob pri Domžalah: Miš, 2015, 87 str.

| C | B- stopnja | za branje v nadaljevanjih

| deklice, družina, igra, igre besedne, otroštvo, vsakdan

Nika, najmlajša v veliki družini, komaj čaka, da bo glavna. In kdaj bo to? Na koncu knjige! Vmes se mora izmenjati še nekaj letnih časov, ugnati je treba kakšno neumnost, napraviti kak izlet, se igrati in kaj novega naučiti ter malo zrasti ... Simpatično in duhovito, kar velja za besedilo in ilustracije.

Tole in še več na: <http://www.zalozbamis.com/knjiga/kdo-je-danes-glavni/>

Spodbude za branje:

- So spodbude za branje tako prisrčnih zgodbic sploh potrebne? Kot nalašč so **za družinsko branje**: torej zgodbe berem svojemu **predšolskemu otroku** (in tudi starejšim, saj si ne bodo mogli kaj, da ne bi prisluhnili). Predstavljam si, da smo v bralnem klobčiču na tleh v otroški sobi, na sedežni garnituri v dnevni sobi, na postelji ...
- Zgodbe berem eno za drugo ... kramljam z otrokom oz. otroki, prisluhnem njihovim pripombam, pojasnim in se pogovarjam; dodajamo svoje izkušnje in mnenja, obujamo spomine. Počasi, ne hitim-o ... 2-3 zgodbe na enkrat. Tudi ilustracije je treba pogledati in pregledati!
- S temi zgodbicami se lahko poistovetimo vsak na svoji ravni: 4-letni otrok najbrž težko čaka, da bo »glavni« (Oježeš, se to res zgodi, ko dopolni 5. rojstni dan? Ali ni vsakdo od nas včasih glavni, večinoma pa vendarle ne?!); malo starejši otroci imajo to obdobje (bolj ali manj srečno) za seboj, pripovedujejo in svetujejo, kako »se prebiti« ... mama in očka, ki bereta, lahko pri svojem predšolskem otroku tudi po tej poti spoznavata doživljanje in razumevanje življenja in sveta (Nika se vzpenja na Sabotin s svojimi konji in tudi njun otrok morda pride do trgovine s konji, kajti zakaj bi se sicer toliko motovilil, seveda, razjahati mora ...), babici se orosi oko, ko prebere, da je Nika pokazala novo slikanico tudi hišni mucki (tudi njena hčerka je kot majhna punčka brala muci in jo tako varovala in uspavala) itd.
- **Predlagam, da vzgojiteljica v vrtcu otrokom vsak dan prebere le eno zgodbo.** Vnaprej se dogovorijo, da je vsak en dan glavni, kar pomeni, da bo po vsaki prebrani zgodbi najprej on povedal svoje mnenje (ali kar bo pač hotel) ... potem šele vsi drugi oz. vsi tisti, ki bodo želeli. Otroci se nič ne pripravljajo vnaprej. Spontano ... »kdo je danes glavni«? Ni šment, da bi

zgodbica ne bila doživljajsko blizu vsaj enemu otroku! (Zagotovo ima kdo v skupini izkušnjo s samostojno uporabo škarij?!)

- Otroci pripovedujejo tudi izkušnje, ki jih avtorica v zgodbicah z Niko ni napisala.
- Te zgodbe so tako zelo družinsko (medgeneracijsko branje) in glavna oseba, skoraj 5-letna Nika, tako zelo predšolski otrok, da si ne predstavljam, da bi bile te zgodbe spodbudno branje **za samostojne bralce v 1. triletju**, kajti oni so že veliki in sploh »ta glavni«. Lahko pa poskusim, kajti izjeme so ... 😊

mag. Tilka Jamnik